

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Стара Загора, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно гражданско дело № 20265500500138 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 436 ГПК, вр. чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК.

Образувано е по жалба на Община Ч. срещу действия на ЧСИ Д.Ц., рег. № 872 на КЧСИ, извършени по изпълнително дело № 20268720400038, изразяващи се в налагане на запор върху банковите сметки на Община Ч. в “Обединена българска банка” АД и в “УниКредит Булбанк” АД.

В жалбата се твърди, че в поканата за доброволно изпълнение съдебният изпълнител е посочил, че е наложил запор върху банкови сметки на длъжника, без да конкретизира размера на сумата, върху която е наложен запор, респ. върху кои вземания на общината е наложена тази обезпечителна мярка. Посочва се, че в случая в нарушение на чл. 507а ГПК, чл. 442а ГПК и чл. 520 ГПК са били запорирани всички суми по банковите сметки на Община Ч., вкл. средствата, получавани от държавни субсидии, трансфери и безлихвени заеми, както и средства, постъпващи въз основа на сключените от Община Ч. договори за финансово подпомагане със средства от Европейския съюз и национално съфинансиране за сметка на Държавния бюджет. В резултат на това всички парични средства на общината са били блокирани, в т.ч. средства за възнаграждения, средства за социално подпомагане, средства за финансиране по европейски фондове и национално финансиране, средства, представляващи целеви субсидии за сметка на държавния бюджет. С оглед изложеното, жалбоподателят моли въззивния съд да отмени действията на съдебния изпълнител по налагане на запор върху посочените по-горе банкови сметки.

В срока по чл. 436, ал. 3 ГПК вискателят „Е.И.К.“ ЕООД - У. е подал писмено възражение, с което оспорва жалбата. Излага съображения се недопустимост и неоснователност на същата.

Частният съдебен изпълнител е депозирал писмено становище, в което оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок за обжалване по чл. 436, ал. 1 ГПК от легитимирано лице и е насочена срещу действие на съдебен изпълнител, което подлежи на съдебен контрол по реда на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК, поради което се явява допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК длъжникът може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо.

Съгласно приетото с т. 1 от ТР № 2/26.05.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, принудителното изпълнение се насочва срещу отделен имуществен обект на длъжника, с налагането на запор или възбрана върху този обект от съдебния изпълнител. Запорът и възбраната като изпълнителни действия не подлежат на обжалване по реда на чл. 435 от ГПК. На обжалване от длъжника съобразно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК, подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия запор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др. Съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестируемостта и в този смисъл я нарушават. Отделното обжалване на обезпечителните действия на съдебния изпълнител/налагане на запор и възбрана върху откритото имущество на длъжника/ е недопустимо.

С оглед изложеното, оплакването в жалбата, че в случая съдебният изпълнител е наложил запори върху банкови сметки на общината, като по този начин изпълнението е било насочено срещу нейни несеквестируеми парични средства, попада в хипотезата на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК.

По същество жалбата е неоснователна.

Процесното изпълнително дело № 20268720400038 по описа на ЧСИ Д.Ц., рег. № 872 на КЧСИ, е образувано по молба на вискателя „Е.И.К.“ ЕООД - У. въз основа на изпълнителен лист № 89/25.11.2025 г., издаден по ч. т. д. № 40/2025 г. на Окръжен съд – Монтана, съгласно който Община Ч. е осъдена да заплати на дружеството - вискател сумата от общо 298000 лева, дължима по силата на влязло в сила арбитражно решение № 1-103//01.07.2025 г. по арб. дело № 1-03 по описа за 2025 г. на арбитър ад хок в Република България К.В..

Съдът намира, че по делото липсват каквито и да било данни, че паричните суми на длъжника Община Ч. в запорираните му банкови сметки в “Обединена българска банка” АД и в “УниКредит Булбанк” АД представляват изцяло несеквестрируемо имущество. В случая и в двете изпратени от ЧСИ Ц. запорни съобщения до всяка една от банките /с изх. № 9085/28.01.2026 г. и изх. № 9083/28.01.2026 г./ са изрично посочени, като изключени от обхвата на запора, несеквестрируемите по закон средства, постъпили като субсидия, трансфер или временен безлихвен заем от държавния бюджет, както и средствата от Европейския съюз и по други международни програми и договори на общината и свързаното с тях национално съфинансиране, както и средствата от авансово финансиране, предоставени за сметка на държавния бюджет, включително и чрез сметки за средствата от Европейския съюз. Следователно, с налагането на запорите изпълнението не е било насочено върху гореизброените несеквестрируеми парични средства на длъжника по смисъла на чл. 520, ал. 1 и ал. 2 ГПК, респ. от тях вискателят не би могъл да се удовлетвори принудително за сметка на длъжника.

Предвид изложеното, обжалваните действия на съдебния изпълнител се явяват законосъобразни. Подадената от Община Ч. жалба е неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 18488/12.02.2026 г. на Община Ч. – длъжник по изпълнително дело № 20268720400038 по описа на ЧСИ Д.Ц., рег. № 872 на КЧСИ, с правно основание чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК, с която се обжалва насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество на длъжника чрез налагане на запор върху банковите му сметки в “Обединена българска банка” АД и в “УниКредит Булбанк” АД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 437, ал. 4 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____